

32 28
Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ३६ न-१ F-81

Title अभिलेखः

Author

Extent ५० पत्र Age

Subject अलङ्कारशास्त्र

नं. २६

अथ अर्थालंकारप्रारंभः

नं. ७६.

अ. लं.

१

ॐ श्रीगणेशाय नमः प्रथार्थलंकारः अप्रमा
यत्र सादृश्यलक्ष्मीरुद्रसतिद्वयोः हंसीवकुस्मते
कीर्तिः स्वर्गगामवगाहते १ अत्र हंसीकीर्तिः स्व
र्गगामवगाहतमिव शब्दश्चेत्युपमात्रोपमेयसाधा
रणाधर्मोपमावाचकातांचलरार्गमप्युपादातात्
र्गोपमा वरोपमातधर्मिणा मुपमावाचक
स्यच एकद्वित्र्यनुपादानैभिर्त्रालुप्रोपमाष्टधा
२ वाचकलुप्ता १ धर्मलुप्ता २ धर्मवाचकलु-
३ वाचकोपमेयलु ४ वाचकोपमातलु ५ उपमा
तलुप्ता ६ धर्मोपमातलुप्ता २ धर्मोपमातवा

४

१

चकलप्रा ८ तत्रक्रमेणोद्धारणं तडिज्ञौरीडु
 तल्यास्याकर्षणीदृशोर्मि कांत्यास्मरवधू
 यन्तीदृष्टानत्वीरहोमया १ यत्तया मेलनं तत्र
 लाभोमेयश्चतुर्दशैः तदेनत्काकतालीयमवि
 तर्कितसंभवं ४ अत्रतडिदिवगोरीनीवशब्द
 स्यसमाप्तोत्तौषाधचकलप्रा १ कांत्येडुतल्या
 स्पेतिवक्तव्येतदग्रहणाधर्मलुप्रा २ कर्षमि
 वाचरणीत्याचारार्थकक्रियइवशादेतसहलोपा
 न्नयतयोरातंदात्मकतयाकर्षइतीति धर्माग्र
 हाच्चधर्मवाचकलप्रा ३ स्वात्मतंस्मरवधूमि

२
अ.लं.

२

वाचरंतीति स्वात्मन उपमेयस्य सहोपमावाचके
नानुयादाता वाचको यमेयलुप्रा ४ काकतालीमि
त्यत्र काकताल शब्देन तत्समवेत क्रियावाचितौते
न काकागमतमिव तालपततमिव काकाताल १३
भयत्रोपमेयं स्वस्य कुचिङ्गमतं तत्रैव २ हसितत्व
वस्थानं तेन स्वस्य तया मेलनं काकतालसमागम
सममिति फलितं अत्रोपमातस्य काकतालसमाग
मस्य वाचकस्य चैव शब्दस्याग्रहरणा उपमेयस्य
मेलनस्यावित्तकितसंभवत्वस्य च धर्मस्य ग्रहरणा
वाचकोपमातलुप्रा ५ उतः काकतालमिव काक

२

द्वितीय

तालीयमितिस्मिन्निवार्ये समासे समासाच्च तद्धि
 यथादितिष्ठः तस्याचपत्तनदलितं तालफलं
 यथाकाकेनोपभुक्तं तथारहोदप्रतिलभितम्
 दयासामर्थोपभुक्तं त्वर्थः फलतिश्रान्नाप्य
 वित्तकिंनसंभवत्वस्य धर्मस्य शतिलाभस्य चो
 पमेयस्येयादेशरूपस्य च श्रूयमाणत्वात्
 त्वाककृततालफलोपभोगरूपस्य चोपमान
 स्याग्रहणादुपमानलुप्ता ६ अविताकिंनसंभ
 वमिति धर्मानुपादाने पंचमेव धर्मोपमानवाच
 कलप्ता ७ यद्येव धर्मोपमानलुप्ता संपद्यतश्चेति

3

अ.लं.

३

मूढमदशावोद्यं उपमातोपमेयत्वं यदेकस्यै
 ववस्तुनः इंदुरिंदुरिवश्रीमानित्यादौ तेदतत्त्व
 यः ५ अत्र स्वस्य स्वेन सादृश्यासंभवादित्यसा
 दृश्याभावघोतनद्वारातिरूपमत्वेत्तात्यर्थं य
 द्ययिरादयोस्तच्चेदुपमेयोपमानता धर्मो
 प्येवैवपूराश्चर्या धर्म इवत्वमि ६ प्रतीप
 मुपमातिस्योपमेयत्वप्रकल्पनं त्वलोचनं स
 मपचत्वं वक्तुमदृशो विधुः ७ अत्यापुमेयत्वा
 मेतवरायस्यानादरश्चतत् अलंकारेणातेवक्तु
 कात्याचंद्रोपितादृशः ८ वरायोपमानतामेत

३

तस्यान्यस्याप्यनादरः कः क्रीयदर्पस्तेमः ।
 तयोक्तु - संतिहिस्त्रियः ८ वरार्येनान्यस्यो
 पमायमन्निष्पान्निक्चप्रतन्त्र सधायवासे
 मुग्धादित्त्नुस्वामं किलावुजं १० प्रतीपमु
 पमानस्य केमप्यमिपिमन्वने दृष्टं चेददने ।
 तस्याः किपन्नेन किमिडुता ११ विषय्यमे
 दत्तादुष्परंजनाविषयस्ययन्त रूपकं तात्त्रि
 धाधिकेन्यूनत्वा नुभयोक्तिभिः १२ विष
 यस्योपमेयस्य विषयिरागोपमानेनाभेदेन ता
 दृष्येरावोरंजनां रूपवत्करां मद्रूपकं एव रूप

4

प्र.लं.
४

कंदिविधं प्रभेदरूपकं ताद्रूपकं च तच्च प्रत्ये
 कं त्रिविधं प्रसिद्धाविवययिराग्राधिक्योक्त्या
 न्यूनतमोक्त्या तु भयोक्त्या चोक्ति तत्रोद्देशक
 मवेषरीत्येनेष्टास्त्रदागानि अथ हि धूर्जटिः
 साक्षाद्येन दग्धाः १२ः दग्धाः अयमास्ते
 विनाशं भुस्तानीयीकं विलोचनं शंभुर्वि
 श्वमवलंब्य स्वीकृत्य समदृष्टितं इत्यभेद
 रूपकानि अयुक्ताद्रूपरू० अस्यामुखे
 इनालब्धेनेत्राजंदेकिमिंडुता साध्वीषमय
 गालक्ष्मीरसुदूरोदिता अयंकलं किनभ्रं द्रा
 धासाग

नृखचंद्रोत्तिरिच्यते १५ परिणामः क्रि
 याच्यं द्विषयीविषयान्मना प्रसन्नेनदृग्
 ज्ञेनवीक्षतेमदिरेक्षणा १६ अत्रमयूरव्यंस
 कादिसमासाश्चयशोतोत्तरपदप्राधान्या
 दङ्गस्यवीक्षणापयोगित्वंनिवृत्तञ्चदृग्
 त्मनापत्तिमंनरानसंभवन्तीतिपरिणामः
 बहुभिर्बहुधात्वेखादेकस्योल्लेख इव्यते
 र्विभिः कामोर्धिभिः स्वर्तुः कलः शात्रुभि
 रेदिताः १७ एकेनबहुधात्वेवैष्यसौविव
 यभेदतः गुरुर्वचस्यजुनोयंकीर्त्तौभीष्मः

स्त्री-

५
अ. लं.

५

सु=

शरासने १८ स्यात्स्मृतिभ्रान्तिसंदेहेस्तदंकालंक
तित्रयं पंकजं पश्यतः कांतामुखं मेगाहेतुमतः
१८ अयं प्रमत्ता मधुपस्तन्मुखं वेति पंकजं
पंकजं वासुधांशुर्वेत्यस्माकं तत्ततिरायः
२० शुद्धापनुतिरन्यस्यारोपाप्यार्थधर्मनिहवः
तायं शुद्धांशुः किं तर्हि व्योमगंगासरोरुहं
२१ स एव युक्तिपूर्वश्चेदुच्यते हेत्वपनुतिः
नेडंस्तीव्राननिश्चयकः सिंधोभौवौ यमुत्थितः
२२ अन्यत्र तस्यारोपाप्यार्थः पर्यस्तापनुतिः
स्तसः तायसुद्धांशुः किं तर्हि सुद्धांशुः प्रयः

५

श्रीमुखं २३ भ्रांतापनुतिरन्यस्यशंका
 यांभ्रांतिवारणो नापंकरोतिस्मोत्कंपञ्चरः
 किंनसरिवस्मरः २४ श्रेकापनुतिरन्यस्य
 शंकानस्तप्यतिरुवे प्रजल्यन्मन्यद्देह
 गतः कांतः किंतुहिन्परः २५ कैतवापनुति
 व्यक्तौ व्याजाद्यैर्निर्मुक्तैः पदैः निर्यातिस्मर
 नाराचाः किंनरादृक्पातकैतवान् २६ संभा
 वर्तस्यादुत्प्रेक्षावस्तु फलात्मना उक्तानु हे
 क्तस्य साचात्रसिद्धासिद्धास्यदेपरैः २७ अ
 न्यधर्मसंवंधनिमित्तेनान्यस्यान्यात्मतासंभा

6

अ.लं.

६

वनमुत्प्रेक्षासात्रिधा कस्यचिद्वस्तु नोवस्त्वं
 तदात्मना संभावनं वस्तुत्प्रेक्षा सेवस्वरूपो
 त्प्रेक्षा अहेतोर्हेतु नया संभावनं हेतुत्प्रे
 क्षा अफलस्य फल नया संभावनं फलो
 त्प्रेक्षा तत्राद्या वस्तुत्प्रेक्षा द्विधा उक्तवि
 शया नुक्तविषया चो निपरे हेतु फलोत्प्रे
 क्षे अपि प्रत्येकं द्विविधो सिद्धविषये असि
 द्धविषये चेति तत्रोदाहरणं क्रमान्
 धूमस्तोर्मतमः शंके कोकी विरहः शुष्मरागः
 लंपती वनमोगा निवर्षती वा जननं नभः २८

अत्र प्रदोषे विस्तृतं नमसौ नैलु दृष्टिः
 रोधकत्वादिधर्मसंबन्धेनागम्यमानेनानि
 मित्रेन सद्यः प्रियविद्यति न सर्वदेशस्थः
 कोकांगनाहृत्तप्रज्यलिष्यदिरहानलधू
 मस्तो मत्वसंभावतस्वरूपोत्प्रेक्षा नमसो वि
 षयस्योपादानादुक्तविषया न मोक्षपाप
 नस्य चरोदोगता खिलवस्तुसाम्प्रमलिनी
 कस्यानानि मित्रेन नमः कर्त्तृकलेषनत्वा
 दात्म्योत्प्रेक्षा नमः कर्त्तृकाजनवर्षणाता
 दात्म्योत्प्रेक्षाचानुक्तविषयावस्तुत्प्रेक्षा

7

अ.लं.
७

रत्नं नवां हि युगलं भुवि विद्वेषरागद्वयं न
 मुरवाभेष्टयान्न न पद्मे वैरायते प्राप्ता र्द
 चररायोः सहजे रागे विद्वेषरागमहेत्तुहेत्तु
 त्वेन संभावितमिति हेत्तुत्वेदा विद्वेषरास्य
 च विषयस्य सत्त्वात् सिद्धविषया च द्रव्य
 विरोधे सहजे कान्ता मुरवकान्तिकामनाहेत्तु
 रसती च हेत्तुत्वेन संभावितेत्यसिद्धविषया
 हेत्तुत्वेदा मध्यः किंचुचयो र्दित्येव दुःकन
 कदामाभिः प्रायो दुत्त्वत्त्वेनैकं प्राप्नुतोये
 तपस्यति ३. अत्र स्वाभाविकामध्यकर्त

अ

ककुचधृतेः कनकदामवद्धत्वेनाध्यवसित
 वलित्रयशालिना फलत्वोत्प्रेक्षासिद्धवि
 श्रया फलोत्प्रेक्षा जलजस्य जले निजा वस्थि
 त्तेरुदवासतयस्त्वेनाध्यवसित्तायाः कांक्षा
 पदसायुज्यप्राप्तिर्न फलमिति खण्ड्याय
 मानायास्तस्याः फलत्वेनोत्प्रेक्षया मसिद्ध
 विषया फलोत्प्रेक्षा रूपकातिशयोक्तिः
 स्यान्निगीर्याध्यवसानतः पश्यनीलोत्प
 लद्वंद्वान्निःसरन्ति शिन्नाः शराः ३१ विषय
 स्य विषयायि शब्देनैव ग्रहणं निगम्यन्तत्पूर्व

७

श्र. लं.
८

कंविषयस्यविषयिरूपताध्यवसानंरूपकां
निशयोक्तिःयथानीलोत्पलशरशब्दाभ्यां
लोचनयोःकटाक्षारांभ्वनिगरागपूर्वकं
नद्रूपताध्यवसानं यद्यप्यनुतिगर्भत्वंसै
वसापन्नवामता त्वत्तुक्तिव्युत्पत्त्या
तत्तुत्तुःपश्यन्तिताविद्यो ३२ त्वत्तु
क्तिमाधुर्यमेवामृतामित्यतिशयोक्तिः
चंद्रमंडलस्थममृत्जननभवतीत्यप्यनुति
गर्भत्वं भेदकान्तिशयोक्तिःस्यात्तस्यै
वान्यत्त्ववसानं अन्यदेवास्यगाभीर्य

८

मन्यैर्द्वैतमहीयतेः ३३ संवंधानिशयोक्तिः १
 स्यादयोगेयोगकल्पनं सौधाग्राणिपुर
 स्यास्यस्यशान्तिविधुमंडलं ३४ योगेय्य १
 योगसंवंधानिशयोक्तिरितीयजे त्वयि १
 दानरिगजेद्रुचद्रुमान्नाद्रिया महे ३५ अ
 क्रमानिशयोक्तिः स्यात्सहत्वेहेतुकार्ययोः
 आलिङ्गनिसमं देवज्याशराश्रयाश्रयते
 ३६ ज्याप्रत्यचांभुवंच चपलानिशयो १
 नित्यकार्यहेतुप्रसक्तिजे यास्यामीत्यु १
 दिनेतन्व्यावलयाभवद्रुमिका ३७ संभा १

७

म. लं.
६

वित्तविरहेण कार्यवशात् अल्पं तान्तिश
 योक्तिस्तन्त्योर्वाप्यव्यतिक्रमे अग्रेमानो
 गतः पश्चादनुनीताप्रियेरासा ३८ एता
 स्तिस्त्रो निशयोक्तयः कार्यशेधप्रत्याय
 ताप्याः वार्यातामिन्नरेखावाधमैकं न
 ल्ययोगिता संकुचंति सरोजानिस्त्वेरिणी
 वदन्तानिच ३९ त्वदंगमार्दवेदृष्टेकस्यचि
 तेनभासते मालतीशशभृद्वेस्वाकदूनी
 नांकठोरता ४० प्रसुत्तानामप्रसुत्तानावा
 गुणाक्रियारूपैकधर्मन्वियसुल्ययोगि

स्त

तान्त्रप्रस्तुतचंद्रोदयकालीनतया वश्या
 न्नां स्मरो जानां प्रकाशभीरु स्वैरिगिभुः
 स्वानां च संकोचरूपैकक्रिया वशनिंप्र
 स्तुततुल्य योगिना उत्तरत्रप्सो केनापि
 कस्मैक मायवशानि प्रस्तुतेऽवश्यानां
 मालत्वादीनां काठित्यरूपैकगुणमान्व
 योऽप्रस्तुततुल्य योगिना हिताहिनेवृत्ति
 तौल्यस्यात्यरातुल्य योगिना प्रदीयते
 राभ्रतिभिन्नशान्त्रवयोस्त्वया ४१ परोक्त
 दृष्टाभ्रतिर्विभ्रतिः पराभ्रतिः पराभवश्च

10
म्र.लं.

१०

गुरोत्कृष्टैः समीकृत्य वचो न्यातुं ल्ययोगि-
ता लोकपालो यमः पाशो म्रिदः शक्रो भवान्
पि ४२ वदन्ति वराय विरायीतां धर्मे किं दीपकं
वृद्धाः मदेन भान्ति कलभः प्रज्ञा येन महीप-
तिः ४३ त्रिविधं दीपका कृते भवेदावृत्तिर्दी-
पकं वर्षसिं बुद्धमालेयं वर्षन्त्येषां च शर्वरी
४४ उत्तमीलालिकंदवानि स्फुटन्ति कुटजा
द्रुमाः माद्यन्ति चान्नकान् द्रुमा माद्यन्ति च शि-
खावलाः ४५ दीपकस्यानेको प्रकाराण्युत्ति-
यादीपस्थानीयस्य शब्दस्यार्थस्योभयोर्वा

१०

ति

वृत्तौ त्रिविधं दीपकं वर्षवर्षमिवाचरतीत्य
प्यः वाक्ययोरेकसामान्ये प्रतिवस्तूपमाम
ता तायेन भ्राजते स्वरः स्वरप्रार्थनमाज
ते ४६ उपमानोपमेयवाक्ययोरेकः सा
धारणा धर्मः पृथग्निर्दिश्यते चेत्तदा प्रति
वस्तरूपमा प्रतिवस्तु प्रतिवाक्यार्थमुपमा
समान धर्मस्यामिति निरुक्तेः चेद्विप्रति
विवत्वं दृष्टान्तस्तदलंकृतिः त्वमेव कीर्त्तिमा
नूराजन्विद्युरेव हि कान्तिमान् ४७ वाक्या
प्ययोः सदृशयोरेक्यारोपीति दृष्टान्त्या

॥
म.लं.

११

दातुःसौम्यत्वासेयंहरोंदोरकलंकला ४८
अत्रोपमानोपमेयवाक्यार्थयोजनज्ञामे
कारोपः पदार्थवृत्तिमप्येकेवदंत्यन्यानि
दर्शनां त्वन्नेत्रयुगलं चत्तेलीलांलीलांबु
जन्मनोः ४८ अत्रनेत्रयुगलेनीलांबुज
गत्तलीलापदार्थारोपोतिदर्शना अपरा
बोध्यतंग्राहः क्रिययासदसदर्थयोः तश्ये
द्राजविरोधीतिदीर्गांचंद्रोदयेज्जमः ५०
उदयन्नेवसविज्ञापयेत्तुपयतिश्रियं वि
भावयन्समष्टीनांफलं स हृदगुग्रह ५१

११

व्यतिरेको विशेषश्चेदुपमानोपमेययोः
 शैलाश्चोन्नताः संतः किंतु प्रकृतिको मलाः
 ५२ सहोक्तिः सहभावश्चेद्भासते जनरंज
 नः दिगंनमस्तगमनस्य कीर्तिः पूज्यादि
 भिः सह ५३ विनोक्तिश्चेद्विना किंचित्प्र
 स्तुते हीनमुच्यते विद्याहस्यापि सावद्यावि
 ना विनयसंपदं ५४ त्वोक्तिं विद्विना रम्यं
 विनोक्तिः सायिकप्यने विनारवले विभा
 त्यया राजेन्द्रभवतः समा ५५ समासोक्ति
 परिस्फूर्तिः प्रस्तुतेऽप्रस्तुतस्य यत् अय

१२
म.लं.

१२

मैट्रीमुखं पश्य रक्तश्रुं वति चंद्रमाः ५६ य
त्र प्रस्तुतवृत्तांते वरयिमाने विशेषासां साम्यव
त्तादप्रस्तुतवृत्तांतस्थापि परिस्फूर्तिः तत्र स
मास्तोक्तिरलंकारः यस्यात्रैव चंद्रोदयेव
रायमाने मुखशब्दस्य प्रारम्भवदनसाधा
राणां द्रक्तशब्दस्यारुणाकाशकसाम्या
ज्वलतीत्यस्य च प्रस्तुते संवधमात्रपरस्या
पिशत्तयाप्यंतिरवृत्तिश्चाच्चंद्रशब्दगत ७
लिङ्गेनेद्रीशब्दगतस्त्रीलिङ्गेन च तत्प्राति
पादेन्द्रसंवाधित्वेन चोपस्कृतात्प्रस्तुतवृत्तां

पर

नादप्रस्तुतवनिनासक्तपुरुषवृत्तांतः प्र
तीयते मूलंकारः परिकरः सामिषायेवि
शेषराग शुद्धाश्रुकालितोत्तमसस्तापं हस्त
वः शिवः ५७ सामिषायेविशेष्येत्तुभवे
त्यरिकरांकुरः चत्वारिपुरुषापर्यानादाता
देवश्चतुर्भुजः ५८ नानापर्यसंश्रयः श्ले
षोवरायाविरार्योभयाश्रयः सर्वदोमाधवः
पायात्सयोगंगामदीधरन् ५९ अज्ञेन
त्वन्मुखंतुल्यं हरिरामहितसुक्तिना उच्च
रद्गुरीकीलातः शुश्रुषेवाहिनीपतिः ६०

अ. सं.
१३

प्रकृतविषयाणां प्रकृतविषयाणामु
भयाविषयाणां वानेकाप्यशब्दानां वित्या
सः फ्लेषः सर्वदेत्यादिना क्रमादुदाहरणं
तत्राद्येस्तत्त्वतो भो देवो प्रकृतो हि
तीयकमलचंद्रावुपमाततया ह्यवप्यप्रकृ
तो नृत्तीयैः सेनातीः प्रकृतो न समुद्र इति
अत्राशिवपदसर्वदा सदा उमा धवः पा
वन्ती यन्निः गंगा यो दधारेत्यर्थः विष्णु
पदसर्वदसर्वविरदानामा धवो लक्ष्मीपतिः
यः गा एष्वीवराहः सन्नगंगो व न चकृ

ह्यः सन्दधारे न्यर्षः अङ्गेन चङ्केराक
 मलेन च हरिणा हिन सक्तिना मृगाक
 त्वान् हरिणा विष्टना अहिता सक्तिर्य
 त्रनेन सदा पद्म सह हस्त त्वान् वाहिनी
 पतिः सेनानागते दीयति रराक्श् उच्चरद्भू
 रिकीलालः युधिशास्त्रप्रहाररास्त्रवद्भू
 रुधिरः तरंगभागीभिरुच्छलद्भू सलिल
 श्र अमृतत प्रशसास्यान्मृगायत्र प्र
 सृजता श्रया एकः कृती प्राङ्कने युयोः
 न्यशक्रान्नयाचते ६१ यत्राप्रकृतवृत्ता

14

म.लं.
१४

तवरानिंसारूप्यादिसंबंधेन प्रकृतार्थावि
 शान्तिपथविशायित्तत्राप्रस्तुतप्रशंसालंका
 रः इयमेवात्योक्तिरुच्यन्तेयथात्रा प्रकृ
 त्त्वान्तकप्रशंसा प्रशंसनीयत्वेन प्रसु
 त्तैतत्संस्तुतेषु दृष्ट्याज्ञानिवृत्तेभ्यो निनिप
 र्यविश्रुतिप्रस्तुतेन प्रस्तुतस्य घोतने प्र
 स्तुता कुरः किं भङ्गास्तन्या मालत्वा के
 न कथा कटकेष्टया ६२ यत्र वशिन्ति न
 प्रस्तुतेना न्यदभिमतप्रस्तुतघोष्यते
 तत्र प्रस्तुता कुरालंकारः यथा त्रैवप्रिय

१४

तमेवसम्भक्तमुद्यानेविह्वलंतीकाचिन्सेोंदर्या।
 भिमानशालिनीभृङ्गोपालभनेनप्रस्तुतत्वा
 व्याप्येनभूरजतपरिवारदुःप्रधृष्ट्याया
 परस्त्रियाविट्सर्वस्त्रापहुरागसंकल्पदुर्ल
 भायावेश्यायावाकंटकसंकुलकेतकी।
 समायाप्रवर्तमानंप्रियतममुपालभन्ते
 स्म पर्यायोक्तंरुगम्यस्यवचोभंग्यंन
 राश्रयं नमस्तस्मैष्टतोयेनमुद्याराहु।
 वचुकुचौ ६३ गम्यस्यविवदितस्यभं
 ग्यन्तरेणाविवदितरूपादापिचारुन्तरेणा

म.लं.

१५

केनचिद्रूपेणाकथ्यनंपर्यायोक्तालंकारः
 यस्याभगवान्वासुदेवः स्वासाधारणारूपे
 णाविवदितागपिराहुवधूकुचवैयर्थ्यक
 र्त्तत्त्वेनरूपांतरैरागाभिहितः पर्यायोक्त
 तदप्याहुर्वाजनेनेष्टसाधनं यामिचूत
 लताद्रुष्टयुवाभ्यामास्यनामिह ६४
 अत्रनायिकया नायकंसंयोज्यचूतलता
 दशनिव्याजेननिर्गच्छन्त्यासरव्यात्तत्रस्वा
 श्रयरूपेष्टसाधनंपर्यायोक्तं उक्तिव्याजे
 स्तुतिनिन्दास्तुतिभ्यास्तुतिनिन्दयोः कःस्व

इतिविवेकस्तेषां पितृनामयसेदिवं ६५ सा
 धुहृतिपुनः साधुकाव्यं किमन्नः परं यत्न
 दय्यं विलूनासिदन्तेरपि न रेवेरपि ६६
 निंदयास्तुतः स्तुत्यावानिदायावचनं व्याज
 स्तुतिः उदाहरणायथा गंगायाम् विवेकोना
 स्तीति निंदाव्याजं स्रष्टुतिवत्यापिनोपि दि
 वं नयसीति स्तुतिस्तुत्यभाववरान्ताप्या ६७
 त्याश्च स्तुतिव्याजं स्तुत्यमप्यंगनासि किं नरत् न
 मेवेति धित्काहुती धर्मविरुद्धकारिरागि मिति
 निंदा निंदाया निंदया व्यक्तिव्याजं निंदेति गीय

16
म.लं

१६

शे

ते विद्ये सति चो यस्ते प्रागेकमेवाहरच्छिरः ६७
हरतिन्दया विषमविपाकं संसारं प्रवर्तयित्वा
विद्येतिन्दा आक्षेपः स्वयमुक्तस्य प्रतिषेधो वि
चारणात् चंद्रसंस्पृश्यात्मानमप्यवास्ति प्रिया
मुखं ६८ निषेधात्मा समाक्षेपं बुधाः केचन
मत्वन्ते नाहं हूतीति नोस्तस्यास्तापः काला
नलोपमः ६९ न निषेधमात्रमाक्षेपः किं
यन्न निषेधो वाधितः सन्नप्यन्तिरेपर्यवस्यन्
विद्विष्यमाक्षेपति स्म आक्षेपः यथा हूत्युक्तो
नाहं हूतीति निषेधो वाधितः सन्नाहं मया

१६

वादिनीति सत्यवादि त्वेपर्यवस्यन्निदानमी
 वागत्य त्वया ता, यिको ज्जीवनीय निविशेय
 मादिपति आक्षेपो न्योविद्यो व्यक्ते प्रति
 वेद्येति रोहिणे गच्छ गच्छ सिचैत्कांत नत्रे
 वस्याज्जु निर्मम ७० अत्र गच्छेति विधि
 व्यक्तः कांतगंतव्यदेशे निजजन्मो नचास्व
 मृत्तिस्त्वनान्मागा इति निवेद्येति रोहि
 तः आभासत्वे विरोधस्य विरोधाभास
 इव्यते विनापि नन्विहारेण वदो जौ नव
 हारिणो ७१ हारिहितावपि हारिणो ह

17

वि=

अ.लं.
१७

द्याविति श्लेष मूला को विरो द्याभासः विभा
वता वितापि स्यात्का रणा काय जन्म चेत्
अप्यला द्वा रसा सिक्तं र त्तं च्छ रसा द्वय
७२ रक्ति म्नः स्वाभाविकत्वेना विरो धः हे
तूनाम सम ग्रत्वे का यो न्ति पानि श्रव साम ता
अस्त्रै रती दणा का ठि नै र्जग ज्ञयान्ति मन्मथः
७३ जयहेतू नाम स्वासां न्मि दणा दिग्गुरा
वैकल्प म्म सम ग्रत्वं कार्यो न्ति वेत्त तीया
स्यान् सन्त्या पे प्रान्ति वं धके नरेन्द्र निवने
राजिन्द शान्त्या सि भुज गमः ७४ नरेन्द्रा वि

१७

यैवेद्यान्तपाश्र्व श्रवासात्कार्यजन्म
 कलुष्यस्त्रिधादिभावना शंखादीरागनि
 नादोयमुदेतिमहद्भुत ७५ शंखेनकंठ
 स्पवीरागानादेनचगीतस्याध्वसानं
 विरुद्रात्कार्यसंपत्तिर्दृष्टाकाचिदिभाव
 ना शीतांशुकिरणाः तत्त्वहंतापयन्ति
 मां ७६ कार्यात्काराजन्मापि दृष्टा
 काचिदिभावना यशःपयोधिरभवत्क
 रकल्पनरोस्तव ७७ कार्याजनिर्विशे
 षान्तिः सन्तिपुष्कलकारसो हृदिस्नेह

चि

अ.लं.
१८

क्षयोभाभस्मरदीचेज्वलत्यपि ७८ स्ने
हस्तेलंरागश्च असंभवोप्यनिष्पन्नैरसंभा
वात्त्वरातिं कोवेदगोपशि श्रुकःशैलमु
त्पाटयेदिति ७९ विरुद्रभिन्नदेशात्तंका
यहेत्वोरसंगतिः विषजलधौःपीनंमू
र्च्छिताःपाथिकांगनाः ८० गरलसालिलं
विषं अन्यत्रकररागियस्यतन्नोन्यत्रकु
निष्प्रसा अन्यत्कत्तुप्रवृत्तस्यतद्विरुद्र
स्यकृतिष्प्रसा ८१ अपारिजानावसुधा
चिकीर्वन्धोत्तयाकृष्याः गोत्रोद्धारप्रवृत्तो

विगोत्रोद्भेदं शक्यः ८२ अत्र शक्रो
 वालम्बः कृष्णप्रति अपारिजितमपग
 तशत्रुहर्ता पारिजितहीनं स्वगोत्राया भू
 मेरुद्वारः पालालाडु द्वारगोत्रमाग गिरि
 रागमुद्भेदः खरकुहनं विषमं वार्यन्ते
 यत्र घटनाननु रूपयोः क्षेत्रां शिरीषम
 दं गीकृतावान्मदननुचरः ८३ विरुद्ध
 कार्यस्योत्पत्तिरयं विषमं मनं कीर्ति
 प्रसूते धवलाश्यामानवकृपाशिका ८४
 अनिष्टस्याप्यवाप्तिश्च तादृशार्थसमुद्य

१९
 म्र.लं.
 १८
 ३५
 ४५
 ५५

मातृ भद्राशयाऽहिमज्जूष्यादृष्टास्वस्तेनम
 दितः ८५ समंस्यादृष्टान्तं यत्र दृष्टो रण्यनुरू
 पयोः स्वानुरूपं कृतं स च हारणाकुचमंडल
 ८६ सारूप्यमपि कार्यस्य कारो न समं वि
 दुः नीचप्रवशान्तालक्षिमज्जलजायास्तवो
 चित्ता ८७ विज्ञानिष्टं च न नू सिद्धिर्दृश्यः
 कर्तुं ह घसः युं चारणालाभो यं प्रया लते वा
 रणाथितः ८८ राजानमिभाप्य यानुस
 रंतं द्वारिक्ते वारिक्ते वार्यमाणां प्रतिनर्मवाक्य
 मुद्गराणां विधिचित्रं तत्प्रयत्नश्चोदप

१८

रीतफलेष्टया तमं निसृजतस्त्रैलोक्याद्
 पिलब्धुसमुन्नतिं ८८ आधिकं पुण्यं
 लाघारादाधेयाधिकवर्गानं ब्रह्मांडानि
 जलेयत्र नत्रमं नितनने गुणाः ८९ पृथ्वा
 धेयाद्यदाधमाधिकं नदपित न्मन्तां किं
 यदा ब्रह्मयत्रेते विश्राम्यन्ति गुणास्त
 व ९० अत्यंतसूक्ष्मादाधेयाद्यदाधा
 रस्यसूक्ष्मता मरिणामालोमिकानिद्यक
 रेणववदायते ९१ अन्यान्यनामयत्र
 स्थादुपकारः परस्परं त्रियामाशाशिता

70

म.ल.
२०

भान्तिप्राप्तिभान्तित्रियामया ढ३ विशेष
 यः ख्यातमाधारं विनाप्याद्येयवरानि ग
 नोपि सूर्ये दीपस्यास्तमः छिंदंति तत्कराः
 ढ४ विशेषः सापियद्येकवस्त्वेनेकत्रव
 शयति मन्तर्वहिः पुरापश्चात्सर्वदिक्ष्वपि
 सैवमे ढ५ किंचिदांभतोशकवस्त्व
 त्तरहतिभ्रसः त्वापश्यतामयातव्यं
 कल्पवृक्षानिरीक्षरां ढ६ सब्याधातो
 न्यप्याकारित्याकारिक्रियेत्रचेत् येर्ज
 गन्प्रीयते हतिनैरेवकुम्समायुधः ढ७

२०

सौ कार्ये राग निवृद्धापि क्रिया कार्य विरोध
 धिनी दया चेक्षाल इति मय्यपरि न्याज्य
 एवते टट जैत्र यात्रा न्मुखे नराज्ञाय वृ
 राजस्य बाल त्वराज्य एव स्थापने हेतु छे
 त्त युवराजे ननु तदेव सहन यने हेतु क्रिय
 ने गुफुः कारराग माल मस्या द्यदा प्रक्षिप्रा
 तकाररागः नयेन श्रीः श्रिया न्याग मस्त्य
 गोपि विपुल यशः टट गृहीत मुक्तरी
 न्याय्य श्रीणि रूका वली मन्ना नेत्रे करारा
 नविश्रान्ते करारादोः संभयो लिनी १०१

हु=

21

अ-लं.
२१

दोःस्तंभौ ज्ञानुपर्यन्तप्रलंबतमनोहरो जा १
 तुतीरत्तमुकुराकारेत्तस्यमहीभुजः २
 दीपकेकावलीयोगान्मालादीपकमिच्छ ३
 ते स्मरया हृदयेतस्यास्तनत्वायिहृतास्थि
 तिः ४ तेन हृदयेया उत्तरोत्तरमुत्कर्षः
 सारश्चमिच्छीयते मधुरमधुतस्माच्चरु
 द्यात्तस्याः कवेर्वचः ५ यथासंख्यक्रमे
 र्गोवक्रमिकास्मत्समन्वयः शत्रुमित्राविप
 त्तिचञ्जयूरजयभञ्जय ६ यथाचोद्यदि
 यथायैवोक्तस्यानेकसंश्रयः पद्ममुक्ता

२१

गन्ताचंद्रं कामिनीवद्वनप्रभा ५ राकस्मिं
 न्ययनेकवापय्यायः सोपिसंमत्तः अथुना
 पुलिनतत्रयत्रश्चोतः पुराजानि ६ परिवृ
 त्तिर्विनिर्मयोऽनूनाभ्याधिकयोर्मिथः १
 जग्राहेकशरं लुत्वा कदादान्तरिपुश्चि
 यः ७ परिसंख्यानिविध्यैकमेकस्मिन्व
 स्तुत्यत्रयां स्नेहस्यः प्रदीपे छुनस्वान्त्यु
 नतभ्रुवा ८ विरोधेऽल्पवलयोऽपिकल्प
 लंकृतिर्यस्या सद्यः शिरांसिचापान्चानम
 यत्तमहीभजः ८ बहूनां युगापद्मावभाजां

वि=

22

अ.लं. गुंफः समुच्चयः नश्यन्ति पञ्चात्पश्यं
२२ तित्तस्यन्ति च भवद्द्विषाः १० अहं प्राप्य मि
कामाजामेककार्यान्वयोपि सः कलं
पुंवयो विद्या धनं च मदयन्त्यम् ११ क्रमि
केकगत्तानां गुंफः काश्च दीपकं ग
छत्त्यागच्छति पुनः पाप्यः पश्यति एष
ति १२ समाधिः कार्यसौ कार्यकर्मणि
नरसन्निधेः उत्काठिता चत्तरुणां जिग्य
मास्तं च भानुमान् १३ प्रत्यनीकवत्
वतः शत्रोपक्षेपराक्रमः जैत्रनेत्रानुगा

22

करणोवृत्त्यलाभ्यामधःकृतो १४ कैमुत्येता
 प्यसंसादिः काव्याप्यापत्तिरिष्यते साजित
 स्त्वन्मुखवेतैडुःकावात्तसुरसीरुहां १५ सम
 र्थतीयस्याप्यस्यकाव्यालिङ्गसमर्थनं जि
 तोसिमंदकदर्पमच्चित्तोस्तित्रिलोचनः १६
 दुक्तिरप्यात्तरन्यासः स्यान्सामान्याविशेष
 योः हनुमानाधिमत्यरदुष्करं किं महात्म
 नां १७ गुणावदस्तसंसर्गाद्यातिस्वल्योपि
 गौरवं पुष्पमालानुयंगोरास्तत्राशिरसिधा
 र्जते १८ यस्मिन्विशेषसामान्याविशेषः

27

अ. लं.
२३

सविकस्वरः सनजिग्येमहां तोहि दुर्द्धर्षाः
सागराश्च १८ प्रौढोक्तिरुत्कृष्टाहेतुत
हेतुत्वप्रकल्पनं कचाः कलिंदजान्तीरत्तमा
लस्तोममेवकाः २० नहितमालातां नैत्या
निशयेयामुनान्तीरजत्वं हेतुरित्यहेतुः।
सहेतुत्वोक्तिः प्रौढोक्तिः संभावनं य
दीत्यस्यादित्यहेतुस्यसिद्धये यदिशे
यो भवेद्वक्ता काचित्ताः स्युर्गुणास्तव २१
किंचिन्मिथ्यात्वसिद्धयर्थमिथ्यायां
तरकल्पनं मिथ्या व्यवसितिर्विशेषां।

२३

वशायेन्त्रवस्त्रजं वहन् २२ प्रस्तुते वरार्थं वा
 क्यार्थं प्रतिविंवस्य वरानिं ललितं निर्गति
 नीरे सेन मेयाचिकीर्षति २३ प्रस्तुते
 मिश्रित वरानिनीयं वा क्यार्थं मवरार्थं यित्वा
 तत्सहस्रस्य कस्यचिदप्रस्तुतं वा क्यार्थं
 स्ववरानिं ललितं यस्याकप्यं चिदादि
 रायसमागतं तत्कालोपेक्षितं प्रतिनिवृ
 त्तनायकांतरासक्तनायकानयनार्थं स
 र्वीषेयायि नृकामां नायिका मुद्दिश्य सरस्वी
 नद्यायारप्रतिविंव भूतगतजलसेनबंधा

अ.लं.
२४

वरायतिस्म उत्कंठिता र्थसिद्धिर्यत्तं विना १
हर्षरां तामेव ध्यायते तस्मै निस्तृष्टा सेव
इतिका २४ वांछिता दधिका र्थस्य संसिद्धि
प्रप्रहर्ष दीयमुद्योतयेयावत्तावदभ्युदि
त्ताशविः २५ यत्तादुपायसिद्धिर्थात्साक्षा
द्भामः फलस्य च निष्ठाजनो यधी मूलनै
स्वनता सादितो निधिः २६ चेन प्रहर्षण
सन्तानुवर्जते इव्यमाशा विरुद्ध्यर्थसंप्राप्ति
स्तद्विषादतं दीयमुद्योतयेयावत्तावन्निर्वा
राएकसः २७ एकस्य गुरादोयाभ्यामुल्ला

सोन्यस्यनोयदि अपिमां पावयेत्साध्वी
 स्नात्वेतीच्छन्तिजाह्नवी २८ काठिन्यकुच
 योःसृष्टंवांछन्त्यःपादपद्मयोः विनिर्दं
 त्रिविधात्तारतद्वाटीयारिषोषितः २९
 तदभास्यद्यतस्यैवयन्नाश्रयन्तिसज्जन
 लाभोयमेवभूपातसेवकानां तत्वेद्यः
 ३० कस्यचिद्गुरोर्नात्यस्यागुरोर्दोषोरा
 दोषो गुरोर्न दोषो दोषोरागुरोर्वायत्रव
 रायतेस उल्लासः तत्र द्वितीयाद्भ्रमाद्यस्पादा
 हरणां द्वितीयश्चोक्तो द्वितीयस्य तृतीयश्चो

अ.लं.
२५

कपूर्वेतिशार्ङ्गेत्तृतीयचतुर्थयोः तत्राघेस
 तीष्महात्म्यगुरोतगंगायां पावसान्नगुराः
 राजघाटीयुपलायमानारिनादीपदगत
 द्यावतपरिपांथिमाद्विप्रदोषेरापदयोः
 काठित्यमसृष्ट्याव्यप्यकुचयोस्तत्स्त्रुष्टुर्वि
 धान्ननिधित्वदोषः सङ्गेनमहिमगुरोत
 धनस्पृत्तदनाश्रयतदोषः शङ्कः कूरता
 दोषेनसर्वकानावधविना निर्गमोगु
 रोगोदाश्रितः ताभ्यान्नेयादिनस्यात्ताम
 वज्रालङ्कृतिस्तदा स्वल्पमेवावुलभतप्र

यदि

स्यंप्राप्यापिसागरं ३१ मीलंतिप्रदानि
काहानिरमृतनद्यतेः ३२ दोषस्याभ्यर्चना
नुज्ञातयेवगुणादर्शितान्त्र विषदः संतनः
प्राप्नुद्यासुसंकीर्त्यन्नेहरिः ३३ लेशः ।
स्याद्दोषगुणाद्योगुणादोषत्वकल्पनं अ
खिलेषुविहंगेषु हतस्वच्छदचारिषु शु
कपंजरबंधस्तेमधुरारांगिरांफल ३४
राज्ञोबहुमतेविडविपुत्रेचिरंराजधान्याः
प्रवृत्तितनदशनिगन्तुकमस्यगल्मस्यस्यपि
तुवचनमप्रस्तुतप्रशसारूपतत्राद्याह्रित

26

ग्र. लं.
२६

रविहंगानामवच्छिन्नत्वदोषस्य स्वच्छंद चरण
नुकूलतया गुणान्त्वद्वितीयाद्देष्टुके मधुरभा
वित्वस्य गुणस्य यंजरबंधहेतुतया दोष
वत्त्वकल्पितं स्तुत्याप्यस्मिन् चतुःश्लोकाप्रका
नार्थपरैः पदैः नितवगुर्वनिरुप्राणीष्टगु
मविपुलाचक्षा ३५ मविपुलानामच्छंदः
क्रमिकंप्रकृतार्थानान्यासरत्नावलीवि
दुः चतुरास्यः पतिलक्ष्म्याः सर्वज्ञस्त्वम
हीषते ३६ नञ्जराः स्वगुणान्यागादन्य
दीयगुणग्रहः पञ्चरागायतेनाशामोक्ति

२६

कंते धरत्विद्या ३७ सनः स्वगुरा संप्राप्तिः
 पूर्व रूपमुदाहृतं हरकंठांशुतीलोपिशेष
 स्त्वधशसासितः ३८ पूर्वविस्थानुवृत्ति
 प्रविहृते सति वृत्तुति दीपेतिर्वासिते
 प्यासीत्कांचीरत्नेर्महन्महः ३९ चका
 रः पूर्व रूपमिति लक्ष्यानुवंगार्थः संग
 तान्यगुरा नगीकास्मादुरत्तङ्गुरां चि
 रं रागिणीमच्चित्तेति हितापिनरन्यसि
 ४० प्राक्सिद्धस्वगुरां त्वर्था नुगुराः
 परसंनिधिः नीलान्यलानिदधत्त कटाक्षे

२७

श्र.लं.
२७

रति नीलते ४१ मीलितं यदि सा दृश्याङ्गे
दृष्टवतलभ्यते रसोत्तालादिलाक्षायाश्च
रसो सहजारुरो ४२ सामान्यं यदि सा
दृश्यादिशेषोत्तोपलक्ष्यते पद्माकरप्र
विष्टातां मुखं नालादिस्तम्भुवां ४३ भे
दवो शिष्यायोः स्मृतीं बुन्मीलितविशेष
को हिमाद्रिं त्वद्यशोभानं सुराः शीतेन
जानते ४४ लादितान्युदने च द्रेषज्ञानि
च मुखानि च ४५ किंचिदाकृतसहि
तस्यादुदोत्तरमुत्तरं यत्रासौ वर्ततसीषां

२७

यत्तत्रेयं सन्नरासरित् ४६ सरित्तरशामा
 गंष्टुष्टं तं प्रतितं कामयमानाया उत्तरमि
 द्देवतसी कुंजे स्याच्छ्रद्धामित्याकृतं प्रष्टो
 त्तरां नराभिन्नमुत्तरं चित्रमुच्यते केदार
 पोषरा रत्नाः केखेटाः किंचलं वयः ४७
 दाराणां पोषरा रत्नाः के इति प्रष्टुः के
 दारस्य क्षेत्रस्य पोषरा रत्ना इति तदेवोक्तं
 रं केखेटाः खेचरा इति किंचलमिति च प्रष्टु
 स्योत्तरमेकमेव वय इति पदिराः यो वतं च
 तिचित्रं सूक्ष्मं पराशयाभिज्ञे तरेसाकृतं च

28

अ.लं.
२८

दाकार

द्वित्तं मयि पश्यति साकेशेः सीमं तमशिमा
व्यागेत् ४८ विहितं परवृत्तां तं ज्ञानं सा
कृतचेद्वित्तं प्रिये गृहागन्तु प्रातः कांतात
ल्यमकल्पयन् ४८ व्याजगतिरन्ये हत्
त्तया यस्या गोपतं सखि पश्य गृहाशमय
रागैरस्मिभूस्तया ५० अत्रैवोद्यत्तकृतं
सकृत्तमृष्टलुठनलग्नधूलिजालस्य गो
पतं गृहागतिरन्यादुश्यचेरन्यप्राप्तिक
ल्यते व्यापेहि परदेनादायातिदेत्र
रदाकः ५१ यंप्रति किंचिद्वक्तव्यं तत्तदस्य

च

२८

मीविज्ञाप्तीति तदेव तदन्त्यं कंचित्प्रतिश्लोषे
 शोच्यते चेत्सा गूढोक्तिः वृथेत्युदाहरणं ३
 ह्यपरकलत्रमुपभुञ्जानं कामुकं प्रतिवक्तव्यं
 परदेवसस्यातिमदयन्तमुदाहरणं कंचित्स
 मीयेचरन्तानिर्दिष्टयकथ्यते विवृतोक्तिः
 श्लिष्टगुप्तं कविताविः कृतं यदि वृथापि
 ह्यपरदेवादि तिवक्तिः संस्मरन् युक्तिः
 पराभिधाने क्रियया मर्मगुप्तये स्वा
 मालिखन्ती दृष्टान्त्यंधतुः पोष्यकरे ली
 खन् ५३ अत्र पुष्पचापलेखनक्रियया

म.लं.
२८

मदतोमयातिरिक्त्वा इति स्वमर्माप्रकाशना
 यपरवंचनं कृतं लोकप्रवादानुक्तिलोको
 क्तिरिति भरायने सहस्वकानि चिन्मासाप्ती
 लयित्वा विलोचने ५४ छेकोक्तिर्यत्र लोको
 क्तः स्यादप्यंतिरगमन्ति भुजंग एव जानी
 ते भुजंगचरणां सरवे ५५ केनापिकस्या
 पितृत्वांते एष्टे समीपस्य मन्यन्ति दिष्ट्या
 यमेव न स्य वृत्तांतं जानाती न्युक्तं वतो भु
 जंग एवेत्यादि लोकोक्तिः यथा यं धता र्ज
 नादि व्यापारे स्वस्य सहचारी नप्यारहस्ये

प्यनंगव्यापारे इति मर्मो ह्युदतगभिर्त्ता
 वक्रोक्तिः प्रलेषकाकुभ्यामपराप्यत्वक
 ल्पतं मुंचमानंदितं प्राप्नोते ह नंदी हरंते के
 ५६ मातं मुंचप्रभातारात्रिरित्यभिप्रायेत्
 दिनं प्राप्नोत मा मुंचेत्यप्यन्ति रं प्रलेषेरापारि
 कल्पितं स्वभावोक्तिः स्वभावस्य जात्या
 दिश्यस्य वर्णानं कुरंगैरुत्तरंगाक्षैः स्तब्ध
 करंगैरुदीक्षितं ५७ भाविकं भूतमव्या
 प्यसाक्षान्कारस्य वर्णानं अहं विलोक
 येद्यापि युध्यन्ते त्रस्त्रासुराः ५८ स्थान

अ.लं.
३.

भीषणान्नोज्जावनपरमिंद उदात्तमृद्धिश्च
रितंश्चाध्वान्योपलक्षरां सानौयस्या
भवयच्चतद्दर्जटिकिरीटिनोः ५८ अन्तु
क्तिरुद्धतातप्यप्रोग्योदार्यादिवरानि
अर्थदातरिराजेन्द्रयाचकाः कल्पशास्त्रि
नः ६० निरुक्तियोगितोनाम्नामन्याप्य
त्वप्रकल्पतं ईदृशैश्चरितैर्जानि सत्यंदो
षाकरोभवान् ६१ प्रतिषेधः प्रसिद्धस्य
निषेधस्यानुकीर्तितं न घूतमेतत्कितव
क्रीडतं निशितैः शरैः ६२ घूततवप्रग

लभ्यंतयुद्धशत्रुयंहसोतिषेधार्थः सिम्
 द्रस्येवविधानंयत्तदाहुर्विध्यलंकृतिं पं
 चमोदञ्जनेकालेकोकिलःकोकिलोभव
 न् ६३ कोकिलस्यकोकिलत्वंमधुरतरपं
 चमध्वान्विशालितयासकलजनहृद्यत्वं
 हेतोर्हेतुमन्नासाङ्गवर्णानिहेतुरुच्यते
 असावुदेतिशीजाप्रमन्निष्टेदायसम्भ्र
 वा ६४ हेतुहेतुमन्नादैक्यहेतुकोचित्प्रच
 द्दते लक्ष्मीविलासाविडुषांकटाक्षावेष्ट
 कप्रभोः ६५ इत्थंशतमलंकारालक्षयि

3)

अ.लं.
३१

त्वानिदशतिः प्राचामाधुनिकानांचमत्त
मालोच्यसर्वतः ६६ एषामुदाहरणांतरा
णिकुवलानंदेद्रुष्टव्यानि इत्यर्थांलंका
राः संवत् १८८५ वैशाखशुक्ल ७ बुध
लिखितं ९० साधुसामप्रामाजिम् शुभ०

क-

काव्येगणदोषाः

ॐ नमो गणपतये अहुस्त्रुमेतत्सत्कीर्त्यै
स्वर्गसोपानपंक्तये परिहार्यतितौ दोषां
स्तानेवाद्दोषचक्षुमहे १ अनर्थकं श्रुतिक
दुव्याहताप्यमलदोषां स्वसंकेतप्रलक्षणा
प्यमप्रसिद्धमसंमत्तं २ ग्राम्यं यच्च प्रजाये
नपदं नत्रप्रयुज्यते क्वचिद्दृष्टाचविद्वद्भि
रन्तेषामप्यदोषता ३ प्रस्तुतेनोपयुक्तं
यत्तदनर्थकमुच्यते यथाविनायकं वं
देतं वोदरमहं हि ४ अत्र हि नृशब्दोपा
दपूरणमात्रत्वादनर्थको लंबोदरमिति वि॥

३२
अ. लं.
३२

न
शेषरास्यचाप्यदीप्सभावादाप्येकं यत्र
तद्व्याख्यासाद्विस्त्रिवारं प्रयुज्यते तत्र न
दोषः यथा गच्छागच्छुभो मित्रेति सर्पः स
येयिमग्रेन वेति च तिसृषाक्षरमन्त्यत्तं बु
धेः श्रुतिकटुस्मृतं एकाग्रमनसामन्य
स्वप्नेयानिर्मित्ता यथा ५ धात्रिति वक्तु
व्येस्रप्तेति श्रुतिकटु व्याहृताप्येयदिष्टा
प्यवाधकाप्यतिराश्रमं रत्तस्तमेव भूषा
लभृत्तलोपकृतो यथा ६ भृत्तलस्योप
कृतावुपकारइतीष्टाप्यस्यवाधकमप्याति

३२

रंभूतातांलोषकृतौलोपकरणाइति प्राब्दशा
 स्वावेरुद्धयत्तदलक्षणा मुच्यते मानितीमा
 तदलक्षितायप्येदुविजयन्त्यसौ ७ अत्रपर
 स्मैपदमयुक्तंविष्वक्स्यजयन्तेरात्वनित्या
 मात्र स्वसंकेतप्रकृष्टापर्यन्तेषापर्यान्तरवा
 चकं यस्याविभातिशैलोयंप्रथितैर्वातर
 ध्वजैः ८ अत्रवातरध्वजशब्देनार्जुनवृ
 क्षः संकेतितोवस्तुतस्तुपांडुबलभ्यते य
 स्यतास्तिप्रसिद्धिस्तदप्रसिद्धंविदुर्यथा रा
 जेंद्रभवतःकीर्तिश्चातुरोहंतिवारिधीन् ९

३३

अ. लं.
३३

हंतिर्गन्त्यर्ष्यत्वं सिद्धं मय्यप्रसिद्धं शक्त
मय्यर्ष्यमाख्यातं यन्न सर्वत्र संमतं असं
तंतमो भोजं दालयंत्य शबोरवेः १० अं
भसोजायत इति पंक प्रतिपादने शक्तोप्यं
भोजशब्दः कमलेरूढत्वादित्यत्रासंमतः १
यद्यत्रानुचितं तत्रादित्यत्र ग्राम्यं स्मृतं यथा
छादयित्वा सूरानुष्येः ११ धातुं दिपा
म्यहं ११ पुष्पैरभ्यर्च्य बालिं ढोकयामीति
वक्तव्ये ईदृशं वचो ग्राम्यमिति यद्यत्मा
कत्वा द्वाक्स्यते द्योयाः संति तत्र हि अ

३३

यदस्यास्तु ये वाकादोषास्तान्महेवयं
 १२ खंडितं व्यस्तसंबंधमसंमत्तमपूज्यं
 छंदोरीति यतिभ्रष्टं दुष्टं वाक्यमसात्क्रियं
 १३ वाक्यान्तरप्रवेशेन विच्छिन्नं खंडितं
 मत्तं यथा पान्तसदा स्वामी यमिंद्रः स्तो
 निवोजितः १४ पान्तवोजित इति वाक्यं य
 मिंद्रः स्तोस्तीति वाक्यान्तरेशा खंडितं सं
 धिपदद्वयत्वे व्यस्तसंबंधमुच्यते यथा
 घः संपदज्ञात्वा देयान्तत्वा निवोहतां १५
 अहता माघस्तत्वा निशान्ता जितोचः संप

34

अ. लं.
३४

दंदेयादिनिह्रयान्वयः शब्दार्थोयत्र नक्त
लाविद्धताविवसंमत्तो नदसंमत्तमित्या
हुर्वाक्यवाक्यविशारदाः १६ मानसौकः
पत्तघातदेवासनविलोचनः नमोरिष
विपक्षारिप्रियादिशान्त्वोक्तिः १७ मा
नसौकाः यः पत्तन्यदीहंसः स्यान्नयस्य
देवस्य नस्यासन्नकमलं तन्निभनयनो
क्तिः नमसोरिषरुक्तस्य विपक्षोरा
हुस्तदरेहरेः प्रियलक्ष्मीदिशान्त्वोक्तिः
वहवोप्यस्त्वल्पः अपक्रमं भवेद्यत्र प्राप्ति

३४

द्विक्रमलंघनं यस्याभुत्काकृतस्नानो गुरुं
 देवांश्च वंदते १८ स्नात्वा देवान् चार्चयित्वा
 गुरुन्नात्वा भुजिं चरेदिति क्रमो लंघितः ॥
 दशपञ्चविरुद्धयच्छंदो भ्रष्टं हितं यथा
 सज्जयानि जिनपतिः परब्रह्ममहानिधिः
 १९ अनुदुर्भप्रथमप्राणिना गणाकरणा
 च्छंदो भ्रष्टता वक्तुं नाद्यान् न सोऽस्यान्नामि
 न्निनन्निषेधान् रीतिभ्रष्टमनिर्वाहो यत्र
 रीते भविष्यथा जिनो जयानि सप्तीमा विद्वा
 यमखंडितः २० असमासा वेदभीभूयः स

35

अ. ले.
३५

क्या

मासापांचालीरीतिः पदाविरतिप्रोक्तं व
 तिम्रसंबुधैर्यथा नमस्तस्मै जितस्वामि
 मे सदावेमये हन्ति २१ अत्र ते इत्यस्यान्ति
 मपादसंवधाधितिर्ग्रशः सक्रियापदही
 तं यत्तदसाक्रियमुच्यते यथा सस्वतीपु
 ष्वेः श्रीखंडधुस्योः स्तवेः २२ पुष्वेर्च
 वामि श्रीखंडधुस्योर्विलियामि स्तवेः स्तो
 मीत्यादि क्रियागमभावादसाक्रियत्वं अथ
 वार्थदोषः देशकालागमावस्थाद्वयादिषु
 विरोधिनः वाक्ये स्वार्थान्नवद्गीयादिशिदृका

श्यांविना २३ प्रवेशे चैत्रस्य सुटकुटजराजी
 स्मितदिशि प्रचंडे मातं डेहिमकरासमानमा
 नोयममहसि जलक्रीडायां नमरुसरसिव
 लाक्षिकुलं मदेतां धां विधाय न्यसमप्रारपातैः
 प्रशामितः २४ अत्र कालद्रव्यदेशावस्था
 गमविरोधाः क्रमादुन्नेयाः इति दोषविष
 निषेकैरकलंकितमुज्ज्वलंसदाविबुधैः
 कविहृदयसागरोत्थितममृतमिवास्वाद्यते
 काव्यं २५ अदोषावपि शब्दाप्ये प्रशस्ये
 तेन ये विना तानि दातीं यथाशक्ति ब्रूयाम

५६

म.लं.
३६

भिव्यक्तये गुणान् १ डौदार्यं समताकांतिर्य
व्यक्तिः प्रसन्नता समाधिः श्रेय उज्जोष्यमा
धुर्यं सुकुमारता २ यदातामर्थचारुत्वप्र
त्यायकपदांतरेः मिलितानां यदाधानं तद्दो
दार्यं स्मृतं यथा ३ गंधे भविभ्राजितधाम
लक्ष्मीलीलावुजश्च मयास्यराज्यं क्रीडा
गिरीरेव तकेतपासि श्रुतिमिताप्योन्नचिरंच
कार १ बंधस्य यदेवैवम्यं समतासोच्या
नैवुद्यैः यडुज्वलत्वं तस्यैव साकांतिरुदि
तायथा ४ कुचकलशविसारिस्फारला

३६

वराय धारामनुवदति यदंगासंगितीहारवा
 ह्निः असदृशमहिमानं नानामनन्यायमे
 यांकथय कथमहंते चैतसि व्यंजयामि
 १ फलेः लक्ष्मिहारः प्रथममपि निर्गत्य
 सदनादनास्तुतः सौरव्यक्ताचिदपि पुराज
 न्मनिहृती तपस्यन्त प्रातननुवनभुवि
 श्रीफलफलेरखंडैः खंडे दोष्त्रिरमहत्त
 पादार्चनमसौ ७ यदनेयत्वमर्थस्य सा
 र्थव्याक्तिः स्मृतायप्या तत्तस्मै न्यरजसा
 लप्ते सूर्यरात्रिरभूदिवा ८ मृदित्यप्यपि

अ.लं.
३७

कत्वंयत्प्रसक्तिः सोऽन्तेयप्या कल्पद्रुमा
 इवामातिवांश्चिन्तार्थप्रदोजिनः ८ सैस
 माधिर्यदान्यस्य गुराण्यत्र निवेश्यते
 यथा शुभिरिस्त्रीरां राज्ञः पद्मवित्तं यथा
 ९ पद्मवित्तत्वं वृद्धगुराण्यशसिनिवे
 शिनः स्नेयो यत्र पदानि स्युः स्मृताती
 वपरस्परं डोजः समासभूयस्त्वंतं ज्ञेयं
 तिसंदरः ११ मुदायस्यो ज्ञेयं सहसह
 चरीभिर्वतचरे मुरुः शुक्लाहलो हृतधर
 णिभारं भुजवलं दरो ज्ञेयं दृढभां किरनि

शः

करदंभात्पुलकिताश्रमत्कारोद्रेकंकुल
 शिखरिरास्तेपिदधिरे १२ समराजिर
 स्फुरदरिनरेशकारिनिकरशिरःसरसः
 सिंहरघुरपरिचयेनेवारुणिक्तकरत्तलो
 देवशति सरसाप्यपिदत्त्वंयत्तन्माधुर्यमु
 दाहृतं अतिशृङ्गारद्वयत्वंयत्तसौकुमार्यम्
 मिदयेष्या १३ फरामशिाकिरगाली
 स्रुतचंचन्निचोलःकुचकुलशनिधानम्
 स्येवरत्नाधिकारी उरासीविशदहारस्फा
 रतामुज्जिह्वानःकिमितिकरसरोजकुण्डम्

म.लं.
३८

लीकुंडलिन्याः १४ प्रतापदीपांजनमुराजि
रेवदेवत्वदीयः करवाल एष नोचेदनेन।
द्विषन्तां मुखानि प्रया मायमानानि कथं
कृतानि १५ गुरोरीरभीभिः परिज्ज्ञानिवद्
मुक्ताफलानामिव दामरम्यं देवीसरस्व
त्यपि कंठपीठे करोत्यलंकारतया कवित्वं
१६ इति काव्ये गुणा दोषाः चित्रवक्त्रो
त्पन्नप्रसोयमकं ध्वन्यलंक्रियाः यत्रा
मसंधितदुषैरक्षरैर्वस्तुकल्पना सत्या
प्रसन्नोसाच्चित्रं तच्चित्रं चित्रहृच्चयत् १

यत्राक्षरैरेव कर्णिकाकेसरदलादिकल्प
 नयाम्कमलच्छत्रचामरकलशमृशलादि
 कल्पतामवनिनाचित्रं तन्वाकारगतिस्व
 रव्यंजनं मेदाच्चतुर्विधं प्रथमं कमलछ
 त्रादि द्वितीयं गोमूत्रिकागजत्तरगादि
 स्वरेण स्वराभ्यां स्वरेर्वास्वरश्चित्रं तृतीयं
 अत्रैव मात्राच्युतकविंदुच्युतकाद्यत
 भवति स्वरत्रयादूर्जनश्चित्रं ऽएकद्वित्रि
 चतुर्व्यंजनेर्वध्यतं व्यंजनचित्रं त्रयं वशा
 च्युतकमप्यस्यैव भेदः चतुर्वशातिरं न

अ.लं.

३८

३१

चित्रं निरोध्यादिकमप्यत्रैवांनभविन्निप्र
स्ततादपरंवाच्यमुपादायोत्तरप्रदः भं
गंश्लेषमुरवेनाहयत्रवक्रोक्तिरेवसा
२ नाप्यमयूरोन्त्यनिन्नरगान्तवदा
सःकुत्तोन्त्यं ननुकथयामिकलापि
नमिहमखलाप्यौप्येकोस्ति ३ नुल्य
पुत्यक्षरावतिरनुप्रासःस्फुरङ्गः अ
तत्प्रदःस्याच्छेकानांलाटानां तस्यदुश्च
सः ४ अलंकलकशृंगारकरप्रसरहल

३८

यां चंद्रचंडी शक्तिमाल्यामसितिस्पर्शमहसि
 ५ रसोरसाविद्येहत्वादातवान्दानवद्विषा
 तीतिनियेनभूषाक्षभूरियंभूस्तृणाकृ
 ता ६ स्यान्पादपदवरातिमावृत्तिःसंयु
 तायुता यमकंभिन्नवाच्यानामादिमध्यां
 तगोचरं ७ पादस्वपदानामक्षराणांवा
 आवृत्तिःपुनरुपादानंयमकंसादिधासंयु
 ताअंतरालेश्चरपदहीनादितीयाअसंयु
 तान्तरपदव्यवहृता नदप्यादिगोचरं
 मध्यगोचरमतंगोचरमादिमध्यगोचरं
 हं

अ. सं.

४०

४०

मध्यांतगोचरं आद्यंतगोचरं सर्वगोचरं
मित्येवताता विधं भवति तदुदाहरणं
यं संप्रसारि

इत्यर्थलिङ्कारः समाप्तम्
नं. ७६.